

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
за цілий рік . . . 20 кор.
в рік . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1.70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвійне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Сяколовського в
пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження.

Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шення звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесення по 30 сот.
від стрічки.

Реформа учительських семінарій

(Дальше).

Дотеперішній плян наук призначений є для семінарій о одній мові викладовій, де знов виступають як у нас дві мови викладові, се є польська і руска а побіч сего наука мови німецької, на котру визначено більше годин науки, чим на мови краєві, там мусіло наступити обмежене часу на науку других предметів з полишенем вимогів пляну наукового, що знов вплинуло на нормальний стан, котрий домагавсь реформи.

Побіч сих трудностей виступають і другі. Число семінарій учительських в краю, а особливо в східній частині єго є замале, з сего впливає переповнене клас, котрі з засади не можуть бути ділені, а дівсь се виїмково, тож переповнене се впливає побіч других відемно і домагавсь рівнож зміни, а іменно допущення ділення клас переповнених, числячих від 60—70 учеників.

Допущене і практиковане є ділене клас на поодинокі предмети пр. на науку німецької мови, рисунки, музику, під час коли наука других предметів відбувався в переповнених класах.

Стан сей вимагає реформи, побільшення числа семінарій учительських і ділення клас переповнених.

Недостача семінарій учительських, особливо женських викликає ся аномалію, що до заводу учительського входить рік-річно значне число учительок, котрі придбали собі приватною наукою теоретичне знане, а о фаховім майже не може бути мови. Наколиб реформа ввела теоретичний іспит зрілости по році четвертім, а жадна не могла стати учителькою без придбання собі фахового знання на році пятім, то вийшла би і ся користь, що край дістав би лучше приготовані практично сили учительські і введенє року пятого о такім устрою було би вказане і пожадане.

Науку мови, в якій мають учити, уважати мусимо осію і на ню мусимо класти особлившу вагу. Наука мови в семінаріях учительських має бути не тільки средством, яке веде по пізнання і науки других предметів, але і цілю.

Учителі народні повинні виходити не тільки з основним знанем мови, в котрій вести будуть науку, але пізнати та-

кож мають твори письменства і духа свого народу.

На основне знане мови дотепер вимірений час не вистарчає — бож коли з трех годин тижнево відтрутимо на сьвята, пізнане книжок, призначених для шкіл народних, остаєсь дві години тижнево на науку мови. Час сей є безусловно за короткий і цілком оправдане є домагане розширення часу.

Коли узгляднимо ще, що до семінарій утравістичних приходять ученики слабо в мові рускій підготовлені, тож цілком зрозуміле, що при нерівномірнім підготовленю потреба більшого зусилля, більше годин науки, аби недостачі вирівнати і до добрих вислідів довести.

Наколи на конгресі в Відні всі народности видвинули жадане основнішого підготовлюваня в мові викладовій і на сю ціль жадать виміру більше годин, о скількож більше зрозуміла є потреба визначеня більше годин на науку мови в утравістичних заведенях, при слабім підготованю вступаючої молодежи в сій мові.

Аби придбати час на побільшене числа годин мови викладовій подав підготовляючий комітет проєкт перенесеня мови німецької між предмети надобовязкові.

Се спірна квестія, чи належить переносити мову німецьку між надобовязкові предмети, доки наука німецької мови є предметом обовязковим в народних школах, а семінарії учительські мають підготовляти учителів для шкіл народних.

Ведена дискусія в тім напрямі виказувала великі різниці в погляді, а річева сторона промовляла за задержанем мови німецької між предметами обовязковими.

Наколиб навіть при ухваленю і прийнятю засади, що мова німецька має бути надобовязковим предметом, то доки наука сеї мови є обовязковим предметом в школах народних, не змінить ся сути річи, хіба назву, а кандидати учительські мусілиб ся єї учити з оглядів практичних, поминаючи другі підношувані заміти.

Що наука мови краєвої потребує більшого числа годин, то зискати се можна і в инший спосіб, а то через перенесенє запізнення ся з книжками, призначеними до науки в школах народних на рік пятій і призначенє годин 4, визначених на читанє творів з всесвітної літератури на році пятім, на науку мови викладовій.

Приданє року пятого, побільшене числа годин на науку мови викладовій і перенесенє науки мови німецької між предмети надобовязкові се головні зміни, які бачимо в проєктованій реформі.

Другі зміни, як розміщенє предметів на поодинокі літа, особливо науки педагогіки і заводової практики на 4 і 5 рік, введенє науки історії Польщі (краєвої), обмеженє годин на науку музики, се суть справи, котрі дадут ся декше перемістити по річевім розсліженю.

Зпоміж годин надобовязкових узгляднено в західно-галицьких семінаріях і дотепер існуючу науку фортепяну і гри на органах. Належалоб аналогічно узгляднити і побільшити години хорального співу церковного в східно-галицьких семінаріях, бож теория науки співу сего не дає, а знаємо з досьвіду, що наука співу є для нашого народу потрібна і конечна, тож і вимір часу повинно би ся примінити в утравістичних семінаріях.

Комітет підніє важну справу, що число годин на поодинокі літа після висказу комісії санітарної не повинно переходити 30 годин тижнево і до сего числа вчислив науку мови німецької.

З повагою семінарної комісії числитись треба і повинно, але наколи узгляднимо, що між обовязковими предметами є наука гімнастики, співу, рисунків, музики, практики шкільної, можна би від сеї засади на висших літах відступити без великого перетяженя.

Будова реформи потягнула за собою обговорене і инших справ, як іспиту кваліфікаційного, дальшого образования учителів, заведенє постійних курсів підготовляючих на учителів шкіл виділових і уможливленє учителям з кваліфікацією до шкіл виділових вступу, яко звичайним слухачам на виділ філософичний по доповненю іспиту з греки і латини, справу підручників шкільних, придбанє сил учительських до семінарій, справу наукових стипендій і декотрі другі.

Кожда з сих справ є важна, доторкаюча живо організацію семінарій учительських а посередно і устрій шкільництва народного.

(Конець буде).

Нові вибори.

Закон постановляє, що в часі вибору не вільно держати промов, ані в який будь спосіб агітувати в льокалі виборчим ані в домі, в котрім льокаль сей знахо-

дять ся, ані вкінці поза тим домом так далеко, як се означить староство. Є се постановлене дуже хитке і дасть можливість великого огранічення свободи виборців. Бо найперше староство може дуже довільно тов постановлене толкувати і оречи, що воно розтягаться може і на ціле село, а по друге се річ дуже не означена, що є агітація. На кожний спосіб не може уважатись агітацією, як оден виборець другому картку виповнить, бо на се виразно позваляє закон навіть і в самім виборчім льокалі, постановляючи, — як се висше згадано, — що в самім льокалі мають бути пера, атрамент і стіл до виповнення карток. Та се постановлене повинно бути для нас остереженєм, щоб ми всюди вже заздалегідь перед вибором мали все готове і приготовлене і не потребували в часі акту виборчого вже дійсно ніякої агітації.

Як мине година, з котрою вибір мав скінчитись і всі ще присутні в льокалі виборці вже переголосували, тоді провідник комісії оголошує, що акт вибору є замкнений. Тоді мусять всі виборці льокаль опустити, а остаєсь лише: комісія, комісар з писарем і мужі довіря. Тоді предсідатель комісії має картки в урні помішати, а відтак виймає одну за другою і перечислює, кілько є всіх карток.

Опісля оден член комісії отвирає одну картку за другою і подає її провідникови, котрий її голосно відчитує і показує другим членам комісії. Не підпадає сумнівови, що і мужі довіря мають право дивитись на картки, бо закон каже, що они мають фунгувати яко сьвідки акту виборчого (*haben als Zeugen der Wahlhandlung zu fungiren*) а роля і задача сьвідка іменно в тім лежить, щоби він власними змислами міг спостерігати все, що до акту виборчого належить. Підчас того відчитування веде двох членів комісії — кожний з окрема — листу голосованя в той спосіб, що записує імена і назвиска кандидатів на послів, з карток відчитувані — і значить їх числами порядковими. Обі листи мусять з собою годити ся і мають бути відтак підписані цілою комісією і комісарем.

Не важні голоси і не числять ся зовсім:

1) ті, що упали на особи, не маючи права бути вибраними (о чім була бесіда висше);

2) ті, при котрих виборець додав які будь услівя;

3) такі недокладні, що не дасть ся означити докладно особи, на котру виборець хотів голосувати;

4) картки порожні.

Якби хто в рубриці посла або заступника написав не одно, але більше імен і назвиск, то рахуєсь лише то, котре є на першім місци написане, — значить, що така картка не тратить важности.

По списаню і обчисленю в той спосіб всіх відданих голосів, мають всі члени комісії, комісар і писар підписати протокол і листи голосованя, — а відтак всі ті акти разом зі всіми важними і неважними картками мають бути разом за-

паковані і опечатані. Якби котрий член комісії не хотів підписати виборчого акту, то має бути в протоколі занотоване, для чого відмовляє підпису. На верха акту має бути написане, що се є акт виборчий дотичної громади.

Як се все зістане довершене — тоді отвирає ся на ново льокаль і всі виборці мають тепер вступ, — а предсідатель комісії оголошує, на кого кілько голосів в тім місци вибору упало. — а іменно кілько на послів, а кілько на заступників з додатком, які голоси упали на заступника того, а кілько другого посла.

Доперва зчисленє всіх голосів зі всіх місць виборчих цілого округа викаже, котрі послі і заступники отримали таке число голосів, що зістали вибрані послами. Для того по укінчевю виборів в поодиноких громадах, які будуть місцями вибору, має комісар кожного місця виборчого переслати опечатані акти вибору до того місця, де буде визначене головне місце вибору, — до головної комісії виборчої.

Де буде се головне місце вибору?

Головне місце вибору в кожнім виборчім окрузі має установити намісництво. В тім місци збере ся в означенім дни головна комісія виборча, котрий буде приданий головний комісар виборчий. Головна комісія виборча має складатись з сімох членів, трьох з них має вибрати рада громадека тої місцевости, де є головне місце вибору, а трьох заіменує головний комісар виборчий. Вибір сего члена і уконституованє комісії наступає так само, як в комісіях поодиноких місць виборчих, о чім вже висше була бесіда. Членами комісії можуть бути лише ті особи, котрі управнені є до голосованя в місцевости, де урядувати буде головна комісія виборча, а то іменно управнені до голосованя з того округа виборчого, з котрого головний вибір підпринятий бути має.

З того виходить, що головна виборча комісія для сільських округів не може урядувати в великих містах, а навіть в менших містах і місточках, котрі належать до окремих округів міських, бо в тих містах комісії вибрати би не можна, тому, що ніхто з мешканців тих міст в дотичнім окрузі сільських громад не має права до голосованя.

Де має бути вибраний лише оден посол там є вибраний той, хто дістав абсолютну більшість, т. є. більше, як половину голосів. Коли при першім голосованю ніхто абсолютної не дістане більшости, то наступає відразу вибір тіснійший, а при виборі тіснійшим не можна вже голосувати на кого иншого, лише на одного з тих двох кандидатів, які при першім голосованю дістали найбільше голосів, а хто з них тепер дістане більше голосів, той є вибраний. Голос на кого иншого відданий, є неважний і не рахуєсь.

Тут треба звернути увагу на різницю, яка заходить між вибором поновним, а вибором тіснійшим:

При поновнім виборі (*neuer Wahlgang*) можна кождому голосувати на кого хоче, але вибраний мусить мати біль-

ше, як половину всіх важних голосів (більшість абсолютну).

При тіснійшим виборі (*engere Wahl*) можна кождому голосувати (там, де йде о вибір одного лише посла) лише на тих двох, котрі в попереднім голосованю найбільше голосів дістали, але аби бути вибраним послом, вистарчить мати більше голосів від противника, хоч би та більшість не була абсолютною. Така більшість зове ся більшостию релятивною.

Сю різницю треба добре зятимити з огляду на комбінації при виборах пропорціональних.

У нас в Галичині лише міські округи виборчі будуть вибирати по одному послі, а ві всіх округах сільських, які нас передовсім обходять, має вибирати кожний округ по двох послів і по двох заступників. Є то т. зв. система пропорціональна, а постанови закона що до питаня, кого при тій системі належить уважати вибраним, є значно тяжші до зрозуміня і значно більше помотані.

Д О П И С Ь.

(Намо грядеши?*)

Від коли редакцію органу націонал-демократів обняв новий редактор, здавало ся, що настане новий напрям не в політиці, але бодай в погляді і оцінюваню справ церкви.

Оно так хвилево й було, «Діло» старало ся бути справедливим і пишучи вісти про справи церковні в Франції, подавало їх досить вірно, без якихсь собі спеціальних уваг. Оно рахувало на велику більшість своїх читачів, які суть ще славити Бога християнами; і хоч много з них є невдоволених так з реформи виборчої, як і з инших річий, які виходять на нашу кривду, але ще не переняті духом анархізму по рецепті Лозинських, Цегельських et tutti quanti.

«Діло» хоч не дразнило своїх читачів якийсь час, коли ему треба було не дразнити духовенства і нелюбих ему клєрикалів (клєрикал у наших націонал-демократів то щось гіршого, як анархіст — щось в роді злодія або ренегата). Але вже занадто довго постило «Діло», а коли скінчив ся піст, настала гульня і справдішна оргія на шпальтах «Діла». Доказом найновіша напасть на одинокий в нашій церкві і народі Чин св. Василя В. «Діло» через поміщенє дописи свого пупіля, радикала Бачинського, який ненавистію дише до всего, що католицке, показало, що ему милійший і дорозший оден радикал — як взагалі ціле духовенство, яке оно лиш до часу терпить яко *malum necessarium*. В праздиво диявольский спосіб накинув ся сей «учений» на цілий Чин Василянський, закидаючи ему, що не сповняє своєї головної задачі ширеня і удержуваня католицизму. Та подібно як сей закид, так само і инші є в впливом крайної злоби і ска-

*) Ся допись спізнала ся з причини навалу матеріялу. Та містимо єї тепер з причини, що порушує Василянську справу в Америці, до якої віміру місця повернемо вже пізнійше.

жености автора на працю Василянську так в краю, як і в Америці тому, що они не поділяють революційних ідей радикальних політиків.

Скаже нам «Діло», що оно муіло помістити допись Бачинського і оно схоче заслонити ся § 19. Але сей § дає право лише до запереченя, а не до чотирох шпальт мерзеної брехні. Гратулюємо органу народних - демократів який від тепер став ринштоком плюгавленя і хоче видерти пальму першенства. «Громадскому Голосови» або «Волі». Однак се болото, яким обкинув п. Юліян Бачинський чин Василянський і тая слина не споганить чина, якого богоугодну і патриотичну працю бачимо всі, а і наш нарід знає Василян, як своїх добрих пастирів, потішителів і учителів слова Божого і всякого добра.

Або друга справа. В 17. числі з 4. лютого помістило «Діло» передову статью п. з. «Будучий парламент». Політик з «Діла» вже тепер побоює ся, що в новім парламенті буде більшість католиків, чи як інші кажуть — клерикалів; хоч католики мають до такої більшости повне право, бож Австрия є ще католицкою державою. «Діло» з певного рода кпинами пише: «Християнсько-соціалні притягнуть до себе наслідники (?) староклерикалів (??) і будуть старати ся здобути в парламенті домінуюче становище. Як ся партия задержить свої віденські мандати, то вона дійсно буде в парламенті грати на перших скрипках». Не розуміємо — що се значить „наслідники староклерикалів“ — або — й самі „староклерикали“ — певно само „Діло“ не зміло би нам сега пояснити. От, перевело ся з N. fr. Presse — і то кепско, аби тільки щось написати.

Дальше говорить „Діло“ таке: „Що до соціальної демократії — то сему сторонництву пророкують до 50 мандатів. Такий клюб, коли він пографить сотворити коаліцію з іншими демократичними сторонництвами, буде міг сильно впливати на законодавство.“ Ага — туди стежка в горох! — Є се досить неясний натяк на те, аби будучі рускі посли злучили ся з тими соціал-демократами, з тоді аж будуть мати силу. Лучім ся з дїтьком лабати — се девіза політиків з Діла. „Християнські“ соціали Люегеровці, полудневі Славяни і інші прихильні Русинам гірші для „Діла“ як соціалісти — бо з ними радо би „Діло“ злучити наших послів. Гарна кумпанія. Але чи ті славлені соціалісти бодай коли виступили против Поляків за Русинами? Та „Діло“ потягає радше за тими, що паплюжать духовенство, католиків, бо се є якраз цілю наших радикальних політиків. Цікавим буде для нас знати, звідки „Діло“ знає, що Славяни (себ то полудневі) — будуть дальше союзниками Поляків — і каже на певно а оно певно так буде.

Що до староклерикалів зробили би ми хиба тую увагу, що таких не було і нема, а є лиш старо- і молодорадикали, як се показує ся навіть в самім складі редакції „Діла“. І ті парости радикалізму устроїли собі справу так хитренько, що инакше лице показують в однім органі; а инакше в другім, хотий

оба ті органи становлять одну духову цілість. Досить читати „Діло“ і переглядати „Свободу“ щоби набрати понятя про се фарисейство старо і новорадикалів, яке найшло знамените означенє в назві „адвокатска політика“.

Священник не радикал.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** Ві в т о р о к: руско-кат.: Вукола, Юліяна; римо-кат.: Конрада. — В с е р е д у: руско-кат.: Партенія; римо-кат.: Евстахія.

— **Красе учительске віче.** Львів гостив вчєра в своїх мурах около 7 до 8 тисяч народних учителів і учительок з цілого краю, що приїхали на віче в справі управильненя платні. Віче відбуло ся в уїзджалній „Сокола“ на Личаківі між год. 10 а 2½ по пол. Перед тим були богослужєня в Успенській церкві і в лат. катедрі. На вічу явив ся Є. Е. Митроп. Шептицький, віцепрезидент кр. р. шк. др. Плажек з кр. інспекторами народ шкіль, радник Барвінський і кількох соймових послів. Народи отворив іменем виконного комітету учительского п. С. Глогошевский з Чижок, вказуючи у своїй промові на ціль віча. З черги вибрано президию, до якої вийшли: пп. С. Глогошевский, Ст. Новак з Кракова, Малицкий зі Щирця, Рудницка зі Львова, Й. Солецкий зі Львова, В. Витвицкий з Коломиї, О. Власійчук з Яворова і Евг. Андрушкевичівна з Кракова. Секретарями вибрано пп. Хрустиньску, Малицку, Герушиньского і Шайовского. Реферат в справі платні виголосив п. Падка з Бохні і поставив отєї резолюції:

Народне учительство, зібране на загальнім вічу кр. у Львові 17. лютого 1907, ухвалює: 1) Жадати, аби красвий сойм на відбуваючій ся під пору соймовій сесії зрівнав платні учителів і учительок з платнею трех послідних ранг державних урядників та визначив вдовам і сиротам по учителях такі вдовичї пенсії і додатки на вихованє дїтний, які побірають вдови і сироти по державних урядниках тих ранг, з засторогою, що платні учителів стануть підвищені рівномірно з підвищенем платні урядників тих ранг; 2) жадає, аби посуване до висших степенів платні залежало від літ служби, виразно означених в законі, а не від зглядів родинних і ин., чого нема в ніякім иншій заводі. 3) Супроти чують, немовби підвищенє платні учителів було важне від 1908. р., учительство зібране на вічу протестує. В разі, если красвий сойм не прихильє ся до вічевих постулатів учительства, оно користаючи з повних прав горожаньских, ужіє при кожній нагоді як найдальше ідучих середників, аби здобути на рівні з иншими функціонерами краю і держави вивінованє і права їм належні.

Потім п. Якимовский із Станиславова поставив в рускій мові отсю резолюцію: „Віче вибирає депутацию з шести членів, яка піде до краєвого маршалка та до провідників бюджетової комісії і шкільної в соймї і предложить їм ухвалені на вічу резолюції. До дальшого переведеня акції по думці ухвалених резолюцій устанавляє ся постійну делегацию вложену з дотеперішнього комітету і делегатів учительских товариств, межї ними „Kraj. Związku naucz.“ і „Взаїмної помочи“. В дискусії забрав перший голос Є. Експ. Митрополит Шептицький привитаний грімкими оплесками сімтисячного збору і зазначив, що жаданя учительства є справедливі, що їх слушність признає все духовенство краю та висловив надію, що почате з Божою помочию діло увінчає ся успіхом. Промова Владки викликала одушевленє а виразом того були довготривалі оплески. Потім промовляли пос. Малаховский і п. Брайтер. Колиж показав ся на балконі пос. Гломбінский і хотів промовляти, настав такий крик і свист, що швехольский менер мимо кільканайцятьмінутного дожджиданя не міг прийти до голосу і уступив. По нїм показав ся на мовниці п. Дашиньский, але

також не міг промовляти задля крику. Віче успокоїло ся, аж коли почав промовляти пос. Стапінський, а потім дозволено промовляти п. Дашиньскому. Оба бесідники накликували учительство обох народностей до солідарности. По промові пос. Данельяка президия віча поставила під голосованє внесені резолюції, які віче односторонно ухвалило. З черги вибрано до висше згаданой депутации пп. Андрушкевичівну, Малицку, Новака, Рудницку, Солецкого і Витвицкого. Перед замкненем віча промовляли ще пос. Кубік і п. Андрушкевичівна.

Такого імпонуючого віча заводового, як вчєрашне, Львів ще не бачив. Учительство обох полів мимо перепон зі сторони властей, і мимо великих коштів подорожи, не зважаючи на студінь, приїхало до Львова з найдальших закутків краю, аби поперти числом і солідарностию свої жаданя що до поліпшеня своєї незавидной долі. Між прибувшими було кілька тисяч руских учителів і учительок. Що опінія краю стоїть за учительством, сега доказом є поверх пів тисячки телеграм, між якими є від повітових і громадских рад, товариств і поодиноких визначних личностей на провінції. Перебіг віча крім моменту в Гломбінским і Дашиньским був поважний і спокійний, а по вічу не було походу, щоби сконсигнованій поліції не давати нагоди до урядованя.

— **Масові арештованя руских академиків.** Слїдство проти арештованих провадить ся дальше і поступає скорим ходом і добігає до кінця, як зазначають часописи, але увільненя зі слїдчого арешту мають наступити — як кажуть — гуртом — всіх нараз. Коли се стане ся, не знати. Можливо, що се наступить ще в сім тижни. Вчєрашної неділі прийшло відвідати арештованих велике число їх крєвних, а урядував лише оден зі слїдчих судий др. Франке. Потреба було інтервенції адвок. Федака у президента суду, Пшилуского, аби засіли до урядованя оба прочі слїдчі судий, Ган і др. Сенк, щоби уможливити всім зголошеним сторонам стрічу з арештованими.

Складки на арештованих на вкладкову книжочку ч 2.000 «Красвого Союзу кредит» переїшли вже квоту 4 тисячі корон.

— **Іменованя і перенесеня.** Президия краєвої дирекції скарбу іменовала офіціалів рахункових: Ів. Сінкевича, Евг. Шіндлера, Ів. Кшемінського, Олександр. Жураковского, Мих. Сосенка, Йос. Гальку і Ів. Перуна ревідентами рахунковими в IX. кл. рангї; — асистентів рахункових: Маріяна Вронку, Леонарда Міллера, Каз. Поліньского, Володисл. Турка, Здисл Рудзкого, Ів. Бружа, Алойс. Зенціну, Ізид. Шренція, Корнила Куника, Ферд. Візнєра, Ів. Кунєна, Юл. Функенштайна і Мар. Дзендзелевича офіціалами рахунковими в X. кл. рангї; — наконєць адюнкта податкового Ант. Тарнавского і практикантів рахункових: Мар. Дидиньского, Мар. Вежейского, Жигм. Околовича, Ант. Мащака, Вікт. Чопка, Мир. Войтовича Кар. Патковского, Север. Кремєра, Медарда Лянґа, Март. Недільского, Фр. Строньского, Кар. Швайнера, Макс. Момоцкого, Ів. Гируса Вільг. Ольшевского і Ем. Німчиньского асистентами рахунковими в XI. кл. рангї при галицких властях скарбових. — Галицка дирекція почт і телеграфів перенєсла до Львова: старшого офіціала почтового Мавр. Федеру з Бродів, офіціала почтового Юл. Вальчевского із Станиславова і асистента почтового Здисл. Гродецкого з Дуклі, наконєць управителя почт. Ів. Грабовского з Заліщик до Вадовиць. — Нотаріальний кандидат в Нижанковичах Генрих Фідлер, став іменований нотарем в тім місті.

— **Новий руский дневник.** Зачуваємо, що доперішний тижневник для селян «Основа» переімяє ся на дневник з початком марца лише на час виборів. «Основа» яко тижневник сповняла між нашим селянством важну задачу на области просвітній і політичній а яко дневник, і то в найгорячіший час виборів, стане неприступною для селянских мас і може утратити той вплив, який собі доси здобула.

— Подарунок київскому музею колекції ста

